

USTAWA
z dnia 22 kwietnia 2005 r.

o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2005 r. Nr 90, poz. 757, z 2007 r. Nr 140, poz. 982.

Art. 1.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 2:

- w pkt 4 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu oraz przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, pozostających w związku z wykonywaniem komunikacji lotniczej;”;

- po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) przeprowadzanie kontroli bezpieczeństwa w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w środkach transportu w komunikacji międzynarodowej;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800, Nr 172, poz. 1805, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703.

5b) zapewnienie bezpieczeństwa na pokładzie statków powietrznych wykonujących przewóz lotniczy pasażerów;”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Straż Graniczna realizuje zadania wynikające z umów i porozumień międzynarodowych na zasadach i w zakresie w nich określonych.”;

2) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) komendanci placówek i dywizjonów Straży Granicznej;”,

b) ust. 5-8 otrzymują brzmienie:

„5. Komendanta placówki i dywizjonu Straży Granicznej powołuje i odwołuje Komendant Główny Straży Granicznej na wniosek komendanta oddziału Straży Granicznej.

6. W razie zwolnienia stanowiska komendanta placówki lub komendanta dywizjonu właściwy komendant oddziału, do czasu powołania nowego komendanta, powierza pełnienie obowiązków komendanta placówki lub dywizjonu, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu funkcjonariuszowi Straży Granicznej.

7. W razie czasowej niemożności sprawowania funkcji komendanta placówki lub komendanta dywizjonu, właściwy komendant oddziału, do czasu ustania przeszkody w sprawowaniu tej funkcji przez dotychczasowego komendanta, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, powierza pełnienie obowiązków komendanta placówki lub dywizjonu jednemu z jego zastępców lub wyznaczonemu funkcjonariuszowi Straży Granicznej.

8. Komendanci oddziałów, placówek i dywizjonów Straży Granicznej są przełożonymi wszystkich podległych im funkcjonariuszy.”;

3) w art. 5a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komendanci oddziałów, komendanci placówek oraz komendanci dywizjonów wykonują swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów - komend oddziałów, placówek i dywizjonów.”,

b) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Komendzie Głównej wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej;

2) komendach oddziałów, placówkach i dywizjonach Straży Granicznej wykonuje właściwy miejscowo komendant oddziału Straży Granicznej.”;

4) w art. 6 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tworzy i znosi placówki oraz dywizjony, a także określa ich terytorialny zasięg działania;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określa szczegółowy zakres zadań terenowych organów Straży Granicznej oraz organizację Komendy Głównej, komend oddziałów, placówek i dywizjonów.”;

5) w art. 6a:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w stosunku do komendanta placówki oraz dywizjonu Straży Granicznej - komendant oddziału Straży Granicznej;”;

b) uchyla się pkt 2;

6) w art. 9 w ust. 7 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) szczegółowy tryb wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy państwowej, w tym wiz, przez komendantów placówek Straży Granicznej;

4) szczegółowy sposób wykonywania przez placówki Straży Granicznej czynności zleconych w trybie ust. 1 przez właściwe organy państwowe;”;

7) w art. 9f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach o przestępstwa:

1) określone w art. 228 i 229 Kodeksu karnego, popełnione przez funkcjonariuszy i pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych;

2) określone w art. 264 § 2 i 3 Kodeksu karnego;

3) określone w art. 86, 87 i art. 91 Kodeksu karnego skarbowego;

4) pozostające w związku z przemieszczaniem przez granicę państwową wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, jak również przedmiotów określonych w przepisach o broni i amunicji, o materiałach wybuchowych oraz o przeciwdziałaniu narkomanii;

5) ściągane na mocy umów międzynarodowych

- czynności operacyjno-rozpoznawcze, zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego miejscowo prokuratora okręgowego, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Prokurator może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.”;

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zgromadzone podczas wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego przechowuje się po zakończeniu czynności przez okres 2 miesięcy, a następnie dokonuje się ich protokolarnego, komisyjnego zniszczenia. Zniszczenie materiałów zarządza organ Straży Granicznej, który wnioskował o zarządzenie czynności.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas tych czynności, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów, oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Komendant placówki Straży Granicznej koordynuje działania organów, służb i instytucji funkcjonujących w przejściach granicznych w zakresie, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. Komendant placówki Straży Granicznej w celu zapewnienia bezpieczeństwa i przeciwdziałania zagrożeniom w komunikacji lotniczej, w uzasadnionych przypadkach, występuje do zarządzającego lotniskiem z wnioskiem o bezzwłoczne uniemożliwienie wykonywania pracy lub czynności zleconych osobom wykonującym zadania związane z kontrolą bezpieczeństwa w portach lotniczych.

3. Komendant oddziału Straży Granicznej w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko osobie, o której mowa w ust. 2, wykonującej zadania związane z kontrolą bezpieczeństwa w portach lotniczych, o przestępstwo przeciwko:

1) życiu, zdrowiu i mieniu;

2) bezpieczeństwu powszechnemu;

3) bezpieczeństwu w komunikacji, pozostające w związku z wykonywaniem komunikacji lotniczej

- występuje z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji o zawieszenie takiej osobie praw wynikających z licencji, o której mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. Nr 114, poz. 740, z późn. zm.³⁾).

4. Komendant oddziału Straży Granicznej może wystąpić z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięcie:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 29, poz. 357, z 2001 r. Nr 4, poz. 23, Nr 27, poz. 298 i Nr 123, poz. 1353, z 2002 r. Nr 71, poz. 656 i Nr 74, poz. 676 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

- 1) licencji pracownikowi ochrony, w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia;
- 2) koncesji przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie ochrony osób i mienia, w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 22 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia.”;

9) w art. 10a po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia odcisków linii papilarnych, zdjęć oraz danych osobowych, warunki przechowywania, wykorzystania i sposób ich przekazywania innym organom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych, uwzględniając przypadki i sposoby pobierania odcisków linii papilarnych, przeprowadzania wywiadu daktyloskopijnego oraz wykonywania zdjęć sygnalitycznych.”;

10) w art. 11:

a) w ust. 1:

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) dokonywania kontroli bezpieczeństwa w przejściach granicznych oraz w środkach komunikacji lotniczej, drogowej, kolejowej i wodnej - w celu wykluczenia możliwości popełnienia przestępstw lub wykroczeń, zwłaszcza skierowanych przeciwko nienaruszalności granicy państwowej lub bezpieczeństwu w międzynarodowej komunikacji;

2b) pełnienia wart ochronnych na pokładzie statku powietrznego oraz stosowania niezbędnych środków, łącznie z użyciem środków przymusu bezpośredniego i broni służbowej, w celu unieszkodliwienia osoby, która stanowi bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa lotu, zdrowia lub życia pasażerów lub członków załogi,”

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw oraz doprowadzania ich do właściwego organu Straży Granicznej, sądu lub prokuratury,”;

- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia,”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, przysługuje w terminie 7 dni od dokonania czynności zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

2b. Zgromadzone podczas przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego przechowuje się przez okres 2 miesięcy

cy od zakończenia czynności, a następnie dokonuje się ich niezwłocznego protokolarnego, komisyjnego zniszczenia. Zniszczenie materiałów zarządza organ Straży Granicznej, który sprawował nadzór nad przeprowadzeniem czynności.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, sposób i formy przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, oraz tryb ich dokumentowania i podmioty właściwe w tych sprawach, uwzględniając dostosowanie sposobu i form przeprowadzania czynności do rodzaju działań podejmowanych przez funkcjonariuszy.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb dokonywania kontroli oraz wykonywania innych czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uwzględniając formy kontroli granicznej, sposoby jej przeprowadzania i poświadczania w dokumentach uprawniających do przekraczania granicy państwowej, a także symbole i dane występujące w stemplach kontrolerskich dostosowane do obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej oraz warunki użycia środków technicznych i psów służbowych podczas tej kontroli, przypadki, w których może być dokonana kontrola osobista, i sposób jej przeprowadzania, a także sposób i warunki przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunków, w tym przy użyciu środków technicznych i psów służbowych.”,

f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, formy kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w środkach komunikacji międzynarodowej, uwzględniając wymogi koordynacji działań Straży Granicznej z innymi organami i instytucjami działającymi w przejściu granicznym oraz wymogi obowiązujące w zakresie kontroli bezpieczeństwa w lotniczych przejściach granicznych oraz w środkach komunikacji lotniczej.

7b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać funkcjonariusze wchodzący w skład wart ochronnych na pokładzie statku powietrznego, sposób pełnienia służby na pokładzie statku powietrznego oraz wyposażenie funkcjonariuszy wchodzących w skład wart ochronnych, uwzględniając konieczność zapobieżenia aktom bezprawnej ingerencji w czasie trwania lotu oraz zapewnienia bezpieczeństwa osób znajdujących się na pokładzie statku powietrznego.”;

11) w art. 23 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) pocisków niepenetracyjnych, miotanych z broni palnej;

6) paralizatorów elektrycznych.”;

12) w art. 31:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przyjęcie kandydata do służby w Straży Granicznej poprzedza się postępowaniem kwalifikacyjnym, na które składa się:

- 1) przyjęcie podania o przyjęcie do służby, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o uprzednim zatrudnieniu;
- 2) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej;
- 3) postępowanie sprawdzające określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
- 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Straży Granicznej;
- 5) przeprowadzenie badania psychofizjologicznego.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i etapy postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do służby w Straży Granicznej oraz wzór składanego przez te osoby kwestionariusza osobowego, uwzględniając czynności niezbędne do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego i ustalenia w jego toku przydatności i predyspozycji do służby w Straży Granicznej kandydatów ubiegających się o przyjęcie do tej służby.”;

13) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunku, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się do kobiet, poborowych skierowanych do służby kandydackiej za zgodą organów wojskowych oraz absolwentów szkół wyższych.”;

14) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po upływie okresu służby przygotowawczej i uzyskaniu opinii służbowej stwierdzającej przydatność do służby funkcjonariusz zostaje mianowany na stałe.”;

15) w art. 37:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czas pełnienia służby funkcjonariusza wynosi 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym, nieprzekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2a”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do funkcjonariuszy skierowanych na szkolenie w systemie skoszarowanym, przebywających w podróży służbowej, oddelegowanych do pełnienia służby poza granicami państwa w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, a także delegowa-

nych do pełnienia służby poza granicami państwa w kontyngencji Straży Granicznej oraz funkcjonariuszy w służbie kandydackiej.”;

16) w art. 39a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych właściwych do przenoszenia funkcjonariuszy do dyspozycji, warunki i tryb przenoszenia oraz sposób pełnienia służby w tym okresie. Rozporządzenie powinno określić sposób pełnienia służby, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza kwalifikacje oraz predyspozycje do pełnienia służby na określonym stanowisku służbowym.”;

17) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz może być przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości z urzędu lub na własną prośbę. Funkcjonariusz może być oddelegowany na niezbędny okres, za jego pisemną zgodą, do pełnienia służby poza granicami państwa w ramach wykonywania zadań określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Delegowanie do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na terytorium państwa nie może przekraczać 6 miesięcy. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby albo od zakończenia delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, funkcjonariusz może być, po raz kolejny, przeniesiony do pełnienia służby albo delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, tylko za jego pisemną zgodą.”;

c) w ust. 4 po wyrazach „funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „oraz w art. 147e ust. 1”;

18) w art. 43 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wniesienie odwołania od decyzji o zawieszeniu w czynnościach służbowych lub o jego przedłużeniu nie wstrzymuje wykonania tych decyzji.”;

19) w art. 44 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Funkcjonariusz może być poddany badaniom psychofizjologicznym w związku z postępowaniem prowadzonym w sprawach, o których mowa w art. 1 ust. 2a.

4. W sprawach skierowania funkcjonariusza na badanie psychofizjologiczne w przypadku, o którym mowa w ust. 3, jest właściwy Komendant Główny Straży Granicznej.”;

20) w art. 47 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Do okresów choroby stanowiących przyczynę zaprzestania służby, o których mowa w ust. 1 i 2, wlicza się poprzednie okresy choroby stanowiące przyczynę zaprzestania służby, jeżeli przerwa między kolejnymi okresami nie przekraczała 60 dni.

2b. Wykonanie decyzji o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby ulega wstrzymaniu:

- 1) do dnia następującego po ostatnim dniu choroby, nie dłużej jednak niż do dnia następującego po upływie 12 miesięcy, jeżeli zwolnienie następuje na podstawie, o której mowa w ust. 1;
- 2) do dnia następującego po upływie 1 miesiąca, jeżeli zwolnienie następuje na podstawie, o której mowa w ust. 2, chyba że funkcjonariusz wyrazi pisemną zgodę na zwolnienie w terminie wcześniejszym.”;

21) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. W Straży Granicznej obowiązują następujące korpusy i stopnie służbowe:

1) korpus szeregowych:

- a) szeregowy Straży Granicznej (marynarz Straży Granicznej),
- b) starszy szeregowy Straży Granicznej (starszy marynarz Straży Granicznej);

2) korpus podoficerów:

- a) kapral Straży Granicznej (mat Straży Granicznej),
- b) plutonowy Straży Granicznej (bosmanmat Straży Granicznej),
- c) sierżant Straży Granicznej (bosman Straży Granicznej),
- d) starszy sierżant Straży Granicznej (starszy bosman Straży Granicznej),
- e) sierżant sztabowy Straży Granicznej (bosman sztabowy Straży Granicznej);

3) korpus chorążych:

- a) młodszy chorąży Straży Granicznej,
- b) chorąży Straży Granicznej,
- c) starszy chorąży Straży Granicznej,
- d) chorąży sztabowy Straży Granicznej,
- e) starszy chorąży sztabowy Straży Granicznej;

4) korpus oficerów:

- a) podporucznik Straży Granicznej,
- b) porucznik Straży Granicznej,
- c) kapitan Straży Granicznej,
- d) major Straży Granicznej (komandor podporucznik Straży Granicznej),
- e) podpułkownik Straży Granicznej (komandor porucznik Straży Granicznej),
- f) pułkownik Straży Granicznej (komandor Straży Granicznej),

g) generał brygady Straży Granicznej (kontradmiral Straży Granicznej),

h) generał dywizji Straży Granicznej (wiceadmiral Straży Granicznej).”;

22) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Mianowanie na kolejny wyższy stopień następuje stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz w zależności od opinii służbowej. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

- kaprała Straży Granicznej (mata Straży Granicznej) - 1 roku,
- plutonowego Straży Granicznej (bosmanmata Straży Granicznej) - 2 lat,
- sierżanta Straży Granicznej (bosmana Straży Granicznej) - 2 lat,
- starszego sierżanta Straży Granicznej (starszego bosmana Straży Granicznej) - 2 lat,
- młodszego chorążego Straży Granicznej - 3 lat,
- chorążego Straży Granicznej - 3 lat,
- starszego chorążego Straży Granicznej - 3 lat,
- chorążego sztabowego Straży Granicznej - 4 lat,
- podporucznika Straży Granicznej - 3 lat,
- porucznika Straży Granicznej - 4 lat,
- kapitana Straży Granicznej - 4 lat,
- majora Straży Granicznej (komandora podporucznika Straży Granicznej) - 3 lat,
- podpułkownika Straży Granicznej (komandora porucznika Straży Granicznej) - 4 lat.”;

23) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach zasługujących na szczególne wyróżnienie funkcjonariusza posiadającego pozytywną opinię służbową oraz szczególne kwalifikacje zawodowe lub umiejętności do pełnienia służby można mianować na wyższy stopień przed upływem okresów ustalonych w art. 56. Okresy te nie mogą być jednak skrócone więcej niż o połowę.”;

24) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobę przyjmowaną do służby i posiadającą stopień policyjny, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Więziennej mianuje się na stopień obowiązujący w Straży Granicznej, równorzędny z posiadanym stopniem.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osobę przyjmowaną do służby i posiadającą stopień wojskowy można mianować na stopień obowiązujący w Straży Granicznej, równorzędny z posiadanym stopniem, jeżeli osoba ta wykazuje kwalifikacje i umiejętności szczególnie przydatne do pełnienia służby w Straży Granicznej.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Mianowania osoby posiadającej stopień, o którym mowa w ust. 1 i 1a, na stopień obowiązujący w Straży Granicznej dokonuje:

- 1) w korpusie oficerów - Komendant Główny Straży Granicznej;
- 2) w korpusach szeregowych, podoficerów i chorążych - właściwi przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1.”,

d) uchyla się ust. 4;

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, równorzędność stopni, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając obowiązujące w tym zakresie rozwiązania.”;

25) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb mianowania funkcjonariuszy na stopnie, uwzględniając podmioty właściwe do składania wniosków oraz do mianowania na określone stopnie, terminy dokonywania mianowań, wzór wniosku o mianowanie, kwalifikacje i umiejętności szczególnie przydatne do pełnienia służby w Straży Granicznej uzasadniające możliwość mianowania na równorzędny stopień obowiązujący w Straży Granicznej osoby przyjmowanej do służby i posiadającej stopień wojskowy, a także sposób ogłaszania o utracie stopnia w przypadkach określonych w art. 58 ust. 3.”;

26) w art. 65:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Komendant Główny Straży Granicznej może określić, w drodze zarządzenia, normy umundurowania specjalistycznego dostosowanego do warunków pełnienia służby.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Komendant Główny Straży Granicznej może określić, w drodze zarządzenia, przypadki uzasadnione szczególnymi warunkami służby, w jakich można przydzielić dodatkowe przedmioty umundurowania, a także normy należności tych przedmiotów.”;

27) po art. 71 dodaje się art. 71a w brzmieniu:

„Art. 71a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu

zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Koszty w wysokości odpowiadającej określone w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy zwraca się ze środków Straży Granicznej.”;

28) art. 75 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 75. 1. Jednostki organizacyjne Straży Granicznej oraz funkcjonariusze otrzymują uzbrojenie oraz wyposażenie, w tym wyposażenie specjalne, niezbędne do wykonywania przez funkcjonariuszy czynności służbowych.
2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, uzbrojenie Straży Granicznej, uwzględniając także inne niż broń palna rodzaje uzbrojenia oraz konieczność zapewnienia skutecznego wykonywania przez funkcjonariuszy czynności służbowych.
3. Komendant Główny Straży Granicznej określi, w drodze zarządzenia, normy należności uzbrojenia zespołowego i indywidualnego, warunki jego przyznawania i użytkowania, a także normy wyposażenia.”;

29) w art. 91a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej są obowiązani złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym, majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową, majątku osobistym swoich małżonków oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przy nawiązaniu lub rozwiązaniu stosunku służbowego lub stosunku pracy oraz na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, właściwych komendantów oddziałów lub komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej.”;

30) w art. 92 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Miejscowością pobliską, o której mowa w ust. 1, jest miejscowość, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby nie przekracza 30 km.”;

31) w art. 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb oraz terminy zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności ich wysokość w odniesieniu do cen biletów za przejazd koleją lub autobusami oraz wzory wymaganych dokumentów, podmioty właściwe do wypłaty oraz odmowy przyznania zwrotu kosztów dojazdu, a także sposób dokumentowania poniesionych kosztów.”;

32) w art. 98 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Funkcjonariuszowi, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej lub towarzystwie budownictwa społecznego albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość.”;

33) po art. 99 dodaje się art. 99a i 99b w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 94 ust. 1, jeżeli:

- 1) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część bez zgody właściwego podmiotu;
 - 2) używa lokalu w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
 - 3) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
 - 4) jest w zwłoce z zapłatą czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności;
 - 5) otrzymał pomoc finansową, o której mowa w art. 98 ust. 1;
 - 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu;
 - 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu;
 - 8) przysługuje jemu lub jego małżonkowi tytuł prawny do innego lokalu, o którym mowa w art. 94 ust. 1; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
 - 9) w miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej on lub jego małżonek uzyskali inny lokal mieszkalny lub dom o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej co najmniej przysługującym funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny normom zaludnienia;
 - 10) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe lub na terenie obiektu zamkniętego, a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub pobliskiej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom zaludnienia;
 - 11) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego;
 - 12) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal bez tytułu prawnego.
2. Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

Art. 99b. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 94 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do służby w innej miejscowości,

2) upłynął okres pełnienia przez niego służby w jednostce organizacyjnej, na terenie której znajduje się kwatery tymczasowa,

3) wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 99a ust. 1 pkt 1-4, 9 i 12.

2. Decyzję o opróżnieniu kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tej kwaterze.”;

34) art. 117 otrzymuje brzmienie:

„Art. 117. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróże służbowe na obszarze kraju przysługują należności z tytułu podróży służbowych.

2. W razie przeniesienia do pełnienia służby do innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby, funkcjonariuszowi przysługują należności z tytułu przeniesienia lub delegowania.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, warunki oraz sposób ustalania należności, o których mowa w ust. 1 i 2, podmioty właściwe do podejmowania decyzji w tych sprawach oraz zakres pojęcia podróży służbowej, uwzględniając potrzebę określenia wysokości diet w związku z czasem trwania podróży służbowej, zwrot rzeczywiście poniesionych wydatków oraz określenie terminów wypłaty należności w sposób ułatwiający dokonywanie rozliczeń.”;

35) art. 117a otrzymuje brzmienie:

„Art. 117a. W zakresie odbywania przez funkcjonariuszy zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.”;

36) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub urlopy dodatkowe oraz ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3, nie więcej jednak niż za ostatnie 3 lata,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 otrzymuje 50% odprawy oraz ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3, nie więcej jednak niż za ostatnie 3 lata.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 2 otrzymuje ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas

wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3, nie więcej jednak niż za 3 ostatnie lata.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania i wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystane przez funkcjonariusza urlopy wypoczynkowe i dodatkowe oraz ekwiwalentu za niewykorzystany czas wolny od służby, podmioty właściwe w tych sprawach, a także terminy wypłaty, uwzględniając składniki uposażenia stanowiące podstawę ekwiwalentu oraz powiązanie jego wysokości z liczbą dni niewykorzystanego urlopu lub godzin ponadnormatywnego czasu służby.”;

37) w art. 120 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie śmierci funkcjonariusza, pozostającej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby, świadczenia określone w art. 118 ust. 1 pkt 2-4 oraz nagrody, o których mowa w art. 11a ust. 1 i art. 112 ust. 1 pkt 2, a także dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w art. 112 ust. 1 pkt 4.”;

38) w art. 124 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czterokrotności najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza w służbie stałej wraz z dodatkiem za stopień szeregowego - jeżeli koszty pogrzebu ponosi funkcjonariusz,”;

39) w art. 136a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obrońcą w postępowaniu dyscyplinarnym może być wyłącznie wskazany przez obwinionego funkcjonariusz Straży Granicznej. Obrońca jest uprawniony do reprezentowania obwinionego w granicach udzielonego na piśmie pełnomocnictwa.”;

40) w art. 136b:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) komendantów oddziałów, komendantów ośrodków szkolenia oraz kierowników jednostek organizacyjnych Komendy Głównej,”;

- dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dowódcy kontyngentu Straży Granicznej wydzielonego do realizacji zadań poza granicami państwa,”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od orzeczenia dyscyplinarnego wydanego w pierwszej instancji przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, odwołanie przysługuje do Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

41) w art. 137a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kara dyscyplinarna, w przypadku wykazania się przez funkcjonariusza odwagą lub szczególnymi osiągnięciami w wykonywaniu zadań służbowych, może ulec zatarciu przed upływem okresów, o których mowa w ust. 2.”;

42) po rozdziale 14 dodaje się rozdział 14a w brzmieniu:

„Rozdział 14a

Kontyngenty Straży Granicznej wydzielone do realizacji zadań
poza granicami państwa

Art. 147c. Do realizacji zadań poza granicami państwa może zostać wydzielony kontyngent Straży Granicznej, zwany dalej „kontyngentem”, w celu udziału w:

- 1) organizowaniu i kontroli ruchu granicznego;
- 2) organizowaniu ochrony granicy państwowej;
- 3) zapewnieniu bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej;
- 4) szkoleniu i ćwiczeniach służb granicznych;
- 5) przedsięwzięciach reprezentacyjnych.

Art. 147d. 1. O utworzeniu kontyngentu postanawia, w drodze decyzji:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych w przypadkach, o których mowa w art. 147c pkt 1-3;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej w przypadkach, o których mowa w art. 147c pkt 4 i 5.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się w szczególności:

- 1) nazwę kontyngentu, jego liczebność oraz czas, przez jaki będzie pozostawać poza granicami państwa;
- 2) cel skierowania kontyngentu, zakres jego zadań oraz obszar działania;
- 3) system kierowania i dowodzenia kontyngentem;
- 4) uzbrojenie i wyposażenie kontyngentu w środki i sprzęt specjalny;
- 5) trasy i czas przemieszczania się kontyngentu w przypadku tranzytu.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 147c pkt 1-3, w decyzji określa się ponadto:

- 1) organ organizacji międzynarodowej, któremu kontyngent zostanie podporządkowany na czas operacji;
- 2) organy administracji rządowej odpowiedzialne za współpracę z kierowniczymi organami właściwej organizacji międzynarodowej w zakresie kierowania działalnością kontyngentu wykonującego zadania poza granicami państwa.

4. W przypadku konieczności przedłużenia lub skrócenia okresu użycia kontyngentu poza granicami państwa, przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Art. 147e. 1. W skład kontyngentu wchodzi funkcjonariusze Straży Granicznej.

2. Delegowanie do pełnienia służby w kontyngencie oraz przedłużenie czasu delegowania, w przypadkach określonych w art. 147c pkt 1-3, następuje za pisemną zgodą funkcjonariusza.

Art. 147f. 1. W skład kontyngentu mogą wchodzić pracownicy Straży Granicznej.

2. W celu zapewnienia obsady niektórych stanowisk w kontyngencie przez osoby niebędące pracownikami Straży Granicznej, które posiadają specjalistyczne kwalifikacje, można zatrudniać pracowników na podstawie umowy o pracę.

Art. 147g. 1. Funkcjonariusze oraz osoby, o których mowa w art. 147f, wchodzące w skład kontyngentu, podlegają na terytorium państwa obcego przepisom dyscyplinarnym, karnym i porządkowym obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Funkcjonariusze oraz osoby, o których mowa w art. 147f, wchodzące w skład kontyngentu, są obowiązani przestrzegać prawa państwa przyjmującego oraz prawa międzynarodowego wiążącego Rzeczpospolitą Polską.

Art. 147h. 1. Funkcjonariusz w czasie delegowania do pełnienia służby w kontyngencie poza granicami państwa otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia oraz inne należności pieniężne przysługujące na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym - z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności lub na ich wysokość.

2. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, mogą być przyznawane dodatki do uposażenia, świadczenia z tytułu uszczerbku na zdrowiu, należności z tytułu krajowej lub zagranicznej podróży służbowej oraz inne należności pieniężne związane z delegowaniem, wypłacane w walucie polskiej lub obcej.

Art. 147i. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby w kontyngencie oraz osobie, o której mowa w art. 147f, przysługują w szczególności następujące uprawnienia i świadczenia:

- 1) bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie;
- 2) bezpłatne świadczenia zdrowotne oraz bezpłatne zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne;
- 3) bezpłatny przewóz do miejsca pełnienia służby lub wykonywania pracy na obszarze działania kontyngentu i z powrotem do kraju, w związku z rozpoczęciem i zakończeniem pełnienia służby lub wykonywania pracy w kontyngencie;
- 4) ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby lub pracy w kontyngencie, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć.

Art. 147j. 1. Funkcjonariusz wchodzący w skład kontyngentu podlega:

- 1) bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym oraz szczepieniom profilaktycznym w przypadku delegowania do służby;
 - 2) bezpłatnym badaniom lekarskim i psychologicznym, po powrocie do kraju w związku z zakończeniem służby w kontyngencie.
2. Funkcjonariuszowi choremu lub rannemu, po wyleczeniu, oraz funkcjonariuszowi, który doznał urazu psychicznego, po zakończeniu służby w kontyngencie przysługuje skierowanie na turnus leczniczo-profilaktyczny.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w ust. 1;
 - 2) tryb kierowania funkcjonariuszy na turnusy leczniczo-profilaktyczne oraz program turnusów, o których mowa w ust. 2;
 - 3) podmioty wykonujące badania, a także kierujące funkcjonariuszy na badania i turnusy leczniczo-profilaktyczne;
 - 4) rodzaje i wzory dokumentów wystawianych po przeprowadzeniu badań przed rozpoczęciem służby w kontyngencie i po jej zakończeniu oraz w związku ze skierowaniem na turnus leczniczo-profilaktyczny;
 - 5) kalendarz obowiązujących szczepień
- uwzględniając zasadność przeprowadzania badań specjalistycznych wymaganych do służby w kontyngencie w zależności od obszaru działania kontyngentu i zakresu wykonywanych przez funkcjonariuszy zadań, szczegółowy program turnusów oraz zapewnienie zgodności kalendarza szczepień z przepisami sanitarnymi.

Art. 147k. 1. Dowódca kontyngentu może wycofać osobę, o której mowa w art. 147f ust. 2, ze składu kontyngentu:

- 1) niezwłocznie po uzyskaniu wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy z winy pracownika;
 - 2) na jej prośbę;
 - 3) gdy niezdolność do wykonywania pracy w kontyngencie z przyczyn niezawinionych przez pracownika trwa dłużej niż 14 dni.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1, nie wykonuje pracy od dnia otrzymania pisemnego powiadomienia o wycofaniu z kontyngentu.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, umowę o pracę rozwiązuje się po powrocie pracownika do kraju, na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie pracy.

Art. 147l. 1. Osoby, o których mowa w art. 147f, podlegają badaniom i szczepieniom, o których mowa w art. 147j ust. 1 pkt 1 i 2.

2. Do badań i szczepień stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 147j ust. 3.

Art. 147m. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki otrzymywania, rodzaj waluty oraz wysokość dodatków, świadczeń i należności, o których mowa w art. 147h ust. 2, uwzględniając ich rodzaje i zakres przyznawania z uwagi na występujące zagrożenia, uciążliwość lub miejsce pełnienia służby oraz sprawowaną przez funkcjonariusza funkcję;
- 2) warunki i tryb delegowania funkcjonariuszy do pełnienia służby w kontyngencie poza granicami państwa oraz odwoływania do kraju, a także przedłużania czasu delegowania, warunki pełnienia służby, w tym zakres podległości służbowej, uwzględniając specyfikę wykonywanych zadań;
- 3) dodatkowe świadczenia przysługujące funkcjonariuszom w związku z delegowaniem do pełnienia służby w kontyngencie poza granicami państwa, uwzględniając ich zróżnicowanie związane z zakresem zadań kontyngentu oraz obszarem jego działania;
- 4) tryb i warunki zatrudniania w kontyngentach pracowników, o których mowa w art. 147f, i ich wynagradzania, z uwzględnieniem specyfiki związanej z wykonywaniem pracy w kontyngencie realizującym zadania poza granicami państwa, a w szczególności otrzymywania dodatku zagranicznego, świadczeń z tytułu podróży i przejazdów oraz innych należności pieniężnych związanych z delegowaniem;
- 5) szczegółowy sposób realizacji uprawnień, o których mowa w art. 147i pkt 1, 3 i 4, przysługujących funkcjonariuszom delegowanym do pełnienia służby w kontyngencie oraz pracownikom zatrudnionym w kontyngencie, uwzględniając konieczność zapewnienia niezbędnych świadczeń w okresie przygotowań do pełnienia służby oraz wykonywania pracy w kontyngencie;
- 6) szczegółowe zasady i tryb finansowania kontyngentu, w tym jego przewozu, oraz podmiot właściwy w sprawach obsługi finansowej, uwzględniając możliwość finansowania kontyngentu ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, możliwość przekazywania zaliczek na wydatki związane z przygotowaniem w kraju kontyngentu do wykonywania zadań poza granicami państwa oraz rodzaje wydatków, na które mogą być przeznaczone.

Art. 147n. Wydatki związane z utworzeniem kontyngentów i ich użyciem poza granicami państwa finansowane są z budżetu państwa, w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W pasie drogi granicznej umieszcza się w dobrze widocznych miejscach tablice informacyjne z napisem „Granica państwa przekraczanie zabronione”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór tablic, o których mowa w ust. 4a i 5, oraz sposób ich utrzymywania przez właściwych komendantów oddziałów Straży Granicznej, uwzględniając konieczność należytego oznaczenia przebiegu granicy państwowej oraz pasa drogi granicznej.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Strefa nadgraniczna obejmuje cały obszar gmin przyległych do granicy państwowej, a na odcinku morskim - do brzegu morskiego. Jeżeli określona w ten sposób szerokość strefy nadgranicznej nie osiąga 15 km, włącza się do strefy nadgranicznej również obszar gmin bezpośrednio sąsiadujących z gminami przyległymi do granicy państwowej lub brzegu morskiego.

2. Jednostki zasadniczego podziału terytorialnego państwa, których granice znajdują się w obszarze strefy nadgranicznej wyznaczonej w sposób określony w ust. 1, stanowią część tej strefy.

3. Zasięg strefy nadgranicznej oznacza się tablicami z napisem „Strefa nadgraniczna”.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz gmin i innych jednostek zasadniczego podziału terytorialnego państwa położonych w strefie nadgranicznej, a także wzór tablicy, o której mowa w ust. 3, oraz sposób utrzymywania tablic przez właściwych komendantów oddziałów Straży Granicznej, uwzględniając konieczność należytego oznaczenia strefy nadgranicznej.”;

3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki uprawiania turystyki, sportu, polowań i połowu ryb w strefie nadgranicznej, uwzględniając w szczególności możliwość wprowadzenia stałych lub czasowych ograniczeń w zakresie korzystania z wód granicznych oraz nałożenia obowiązku powiadomienia organów Straży Granicznej o planowanych czynnościach.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 oraz z 2004 r. Nr 172, poz. 1805.

4) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw gospodarki i transportu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania zasięgu terytorialnego przejść granicznych oraz podmioty właściwe w tych sprawach, a także szczegółowe obowiązki podmiotów uczestniczących w prowadzeniu komunikacji międzynarodowej wobec organów działających w przejściach granicznych, uwzględniając możliwość ograniczenia tych obowiązków w sytuacjach szczególnych.”;

5) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, może:

- 1) ustalać na czas określony dodatkowe lotnicze przejścia graniczne oraz określić rodzaj ruchu dozwolonego w tych przejściach, czas ich otwarcia, podmioty, które zarządzający lotniskiem powiadamia o lądowaniu lub starcie statku powietrznego, formę oraz termin takiego powiadomienia, a także obowiązki zarządzającego lotniskiem w zakresie zapewnienia dojazdu osób dokonujących kontroli w tych przejściach, uwzględniając przy ustalaniu dodatkowych lotniczych przejść granicznych potrzeby danego regionu,
- 2) zarządzić czasowe zamknięcie określonych przejść granicznych lub ograniczyć ruch przez te przejścia, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa publicznego albo ochronę przed zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, a także zapobieganie szerzeniu się epidemii chorób zwierząt.”;

6) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Wojewoda jest zobowiązany do stałego utrzymywania drogowych, kolejowych, lotniczych, morskich i rzecznych przejść granicznych, przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych znajdujących się na obszarze województwa w stanie umożliwiającym przeprowadzenie sprawnej i skutecznej kontroli bezpieczeństwa, granicznej, celnej, sanitarnej, weterynaryjnej, fitosanitarnej, chemicznej i radiometrycznej oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. W przypadku przejść granicznych znajdujących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których kontrolę wykonują funkcjonariusze właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązki, o których mowa w ust. 1, wykonuje wojewoda, którego właściwość miejscowa obejmuje województwo najbliższe przejścia granicznego.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres obowiązków wojewody w sprawach finansowania i utrzymywania w należytym stanie przejść granicznych, o których mowa w ust. 1 i

2, przejść turystycznych, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych i punktów nocnego postoju na rzekach granicznych oraz wyposażenia w sprzęt, w szczególności stosowany w kontroli granicznej, a także organy właściwe do osadzania i utrzymywania znaków granicznych na morskich wodach wewnętrznych.

4. Rozporządzenie powinno określić w szczególności zakres świadczeń i obowiązków rzeczowych w celu utrzymania obiektów i wyposażenia technicznego znajdujących się w przejściu granicznym, nieodpłatnego udostępniania pomieszczeń w tych obiektach oraz urządzeń niezbędnych do przeprowadzania kontroli, a także możliwość finansowania przedsięwzięć związanych z usprawnianiem ruchu granicznego ze środków pochodzących z pomocy finansowej jednostki samorządu terytorialnego w zakresie określonym przez organ stanowiący tej jednostki lub z pomocy zagranicznej, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej kontroli granicznej.”;

7) po art. 17 dodaje się art. 17a i 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, przywraca tymczasowo, przedłuża lub znosi kontrolę graniczną osób przekraczających granicę państwową stanowiącą granicę wewnętrzną w rozumieniu przepisów kodeksu granicznego Schengen, uwzględniając warunki i procedury przywracania i przedłużania kontroli granicznej osób określone w tych przepisach.

Art. 17b. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje obiektów i wyposażenie, których utrzymanie jest niezbędne do sprawnego przywrócenia kontroli granicznej osób, o której mowa w art. 17a, oraz organy zobowiązane do ich utrzymania, uwzględniając wykorzystanie obiektów i wyposażenia przejść granicznych zniesionych w związku z decyzją Rady dotyczącą pełnego stosowania dorobku Schengen w Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z późn. zm.⁵⁾) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855 i Nr 117, poz. 1228, z 2001 r. Nr 100, poz. 1081, Nr 106, poz. 1149, Nr 125, poz. 1371, Nr 128, poz. 1409 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 25, poz. 253 i Nr 135, poz. 1145, z 2004 r. Nr 11, poz. 95, Nr 62, poz. 576, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 891, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 756.

„Art. 49a. § 1. Kto wbrew przepisom przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze grzywny.

§ 2. Pomocnictwo jest karalne.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁶⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 83 otrzymuje brzmienie:

„83) należności pieniężne wypłacone policjantom, żołnierzom, funkcjonariuszom celnym, Straży Granicznej, pracownikom jednostek wojskowych, jednostek policyjnych i jednostek organizacyjnych Straży Granicznej użytych poza granicami państwa w celu udziału w konflikcie zbrojnym lub dla wzmocnienia sił państwa albo państw sojusznich, misji pokojowej, akcji zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom, organizowania i kontroli ruchu granicznego, organizowania ochrony granicy państwowej lub zapewnienia bezpieczeństwa w komunikacji międzynarodowej, a także należności pieniężne wypłacone policjantom, żołnierzom, funkcjonariuszom celnym, Straży Granicznej i pracownikom, pełniącym funkcje obserwatorów w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych; zwolnienie nie ma zastosowania do wynagrodzeń za pracę oraz uposażeń i innych należności pieniężnych przysługujących z tytułu pełnienia służby na ostatnio zajmowanym w kraju stanowisku służbowym.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65) w art. 24 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) w razie śmierci albo zaginięcia funkcjonariusza:

a) w czasie pełnienia służby w jednostkach policyjnych w przypadku, o którym mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.⁷⁾),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725 i Nr 86, poz. 732.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr

b) w czasie pełnienia służby wywiadowczej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w strefie działań wojennych, jeżeli funkcjonariusz wykonywał czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w art. 22 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.⁸⁾), lub kierował wykonywaniem takich czynności,

c) w czasie pełnienia służby w kontyngencie Straży Granicznej wydzielonym do realizacji zadań, o których mowa w art. 147c pkt 1-3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.⁹⁾)

- renta rodzinna przysługuje małżonkowi bez względu na wiek i stan zdrowia;

Art. 6.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 264:

a) uchyla się § 1,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kto wbrew przepisom przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej, używając przemocy, groźby, podstępów lub we współdziałaniu z innymi osobami, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) funkcjonariusz Straży Granicznej,”

176, poz. 1457, Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873, Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703, Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 10, poz. 70.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188, Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647, Nr 273, poz. 2703.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800, Nr 172, poz. 1805, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 90, poz. 756.

2) w art. 129 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Kontrolę ruchu drogowego mogą przeprowadzać także funkcjonariusze Straży Granicznej lub organów celnych, którym przysługują uprawnienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1-5 i 7-12 oraz w art. 130a ust. 4 pkt 1.”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. Nr 114, poz. 738, z późn. zm.¹²⁾) w art. 1 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określone w art. 134, art. 148 § 1-3, art. 163 § 1 i 3, art. 164 § 1, art. 165 § 1 i 3, art. 171 § 1, art. 173 § 1 i 3, art. 204 § 4, art. 223, art. 252 § 1-3, art. 253, art. 263 § 1 i 2, art. 264 § 2 i 3, art. 280-282, art. 299 § 1-6 oraz w art. 310 § 1, 2 i 4 Kodeksu karnego,”.

Art. 9.

W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. Nr 114, poz. 740, zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może upoważnić Komendanta Głównego Straży Granicznej do kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia dotyczących prawidłowości dokonywania kontroli bezpieczeństwa przeprowadzanej w krajowych portach lotniczych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komendant Główny Straży Granicznej może powierzyć przeprowadzenie kontroli komendantom oddziałów Straży Granicznej.”;

2) w art. 43 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Komendant Główny Policji sprawuje nadzór nad działalnością specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych, z zastrzeżeniem art. 44 i 44a, w zakresie:”;

3) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Komendant Główny Straży Granicznej, na zasadach określonych w art. 43, sprawuje nadzór nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie wykonywania zadań związanych z kontrolą bezpieczeństwa przeprowadzaną w krajowych portach lotniczych.”;

4) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Przepisy art. 43, 44 i 44a nie naruszają uprawnień właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych w zakresie sprawowania przez nich nadzoru nad działalnością wewnętrznych służb ochrony oraz pracowników przedsiębiorców świadczących usługi

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2001 r. Nr 5, poz. 40 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188.

ochrony osób i mienia w podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych jednostkach organizacyjnych.”.

Art. 10.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.¹³⁾) w załączniku do ustawy pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) Komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci placówek i dywizjonów Straży Granicznej,”.

Art. 11.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 48, poz. 477 i Nr 62, poz. 550) w załączniku do ustawy w części IV w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawanej przez komendanta placówki Straży Granicznej 300 zł;”.

Art. 12.

W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz.U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zarządzający lotniskiem, w celu zapewnienia bezpieczeństwa lotów, uniemożliwia wykonywanie czynności mających wpływ na bezpieczeństwo lotów, jeżeli dalsze ich wykonywanie zagrażałoby temu bezpieczeństwu.

2b. Zarządzający lotniskiem zobowiązany jest, na wniosek właściwego komendanta placówki Straży Granicznej stwierdzający istnienie zagrożenia bezpieczeństwa lotów, do bezzwłocznego uniemożliwienia wykonywania pracy lub innych czynności osobom realizującym zadania związane z kontrolą bezpieczeństwa w portach lotniczych.”;

2) w art. 115:

a) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Dowódca ma prawo decydować, z zastrzeżeniem ust. 4a, o:”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy nie jest możliwe podjęcie decyzji przez dowódcę, funkcjonariusz Straży Granicznej wchodzący w skład warty ochronnej na pokładzie statku powietrznego odbywającego lot wysokiego ryzyka, w razie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa lotu, zdrowia lub

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688 z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1002, Nr 172, poz. 1805, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703.

życia pasażerów lub członków załogi, w celu unieszkodliwienia osoby niebezpiecznej stosuje niezbędne środki, łącznie z użyciem środków przymusu bezpośredniego i broni służbowej.”;

3) w art. 187:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określone zostaną również szczegółowe zadania Straży Granicznej związane z:

- 1) wykonywaną w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego kontrolą osób oraz przewożonego drogą lotniczą bagażu, ładunków i przesyłek pocztowych w ruchu międzynarodowym;
- 2) nadzorem nad wykonywaną przez zarządzającego lotniskiem kontrolą osób oraz przewożonego drogą lotniczą bagażu, ładunków i przesyłek pocztowych w ruchu krajowym;”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zarządzający lotniskiem wykonuje swoje zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu lotniczego przy pomocy służby ochrony lotniska.”.

Art. 13.

W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wiza, o której mowa w ust. 2, może być wydana przez komendanta placówki Straży Granicznej.”.

Art. 14.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) właściwa placówka Straży Granicznej - jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą.”,

2) w art. 29 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) funkcjonariusze Straży Granicznej - na drogach i parkingach;”.

Art. 15.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w różnych przypadkach w art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 23 ust. 1, 2 i 4, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 5 pkt 3, art. 47 ust. 1, art. 48 ust. 3 i 5, art. 49 ust. 4, art. 52 ust. 1 pkt 6, art. 81 ust. 4 pkt 2, art. 92 ust. 1, art. 95 ust. 4, art. 98 ust. 1, art. 125 ust. 1 pkt 1 i 4, art. 139 ust. 1-3 i art. 144 ust. 1 wyrazy „komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „komendant placówki Straży Granicznej”;
- 2) w art. 122 w ust. 2 wyrazy „granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej” zastępuje się wyrazami „placówce Straży Granicznej”;
- 3) w art. 140 w ust. 1 wyrazy „komendant właściwej granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej” zastępuje się wyrazami „komendant właściwej placówki Straży Granicznej”.

Art. 16.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w różnych przypadkach w art. 19 ust. 1 i 2, art. 37 pkt 1, art. 46 ust. 1, art. 73 ust. 1, art. 77 ust. 2, art. 104 ust. 4 i art. 120 pkt 1 wyrazy „komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „komendant placówki Straży Granicznej”;
- 2) w art. 31 w ust. 5 w pkt 1 i 2 wyrazy „granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej” zastępuje się wyrazami „placówce Straży Granicznej”.

Art. 17.

W ustawie z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 200, poz. 1953 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 9:
 - a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w placówkach Straży Granicznej,”;
 - b) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
„3) w polskich organizacjach zrzeszających przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym;
 - 4) w Biurze Obsługi Transportu Międzynarodowego w Warszawie.”;
- 2) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9d w brzmieniu:
 - „9a. Urzędy celne i placówki Straży Granicznej oraz podmioty, o których mowa w ust. 9 pkt 3 i 4, otrzymują prowizję od sprzedanych kart opłaty dodatkowej.
 - 9b. Prowizja, o której mowa w ust. 9a, otrzymywana przez urzędy celne oraz placówki Straży Granicznej jest przeznaczana na usprawnienie funkcjonowania Służby Celnej i Straży Granicznej.

9c. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania i rozliczania opłaty dodatkowej z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad oraz wysokość prowizji, o której mowa w ust. 9a, mając na względzie usprawnienie procedury pobierania opłat oraz funkcjonowania Służby Celnej i Straży Granicznej.

9d. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9c, określa się w szczególności:

- 1) sposób zabezpieczenia przekazywanych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad kart opłaty dodatkowej uniemożliwiający dostęp do nich osobom niepowołanym oraz
 - 2) sposób rozliczania z Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad w przypadku zaginięcia, zniszczenia, utraty lub niewykorzystania karty opłaty z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy.”;
- 3) uchyla się ust. 11.

Art. 18.

Znosi się terenowe organy Straży Granicznej - komendantów strażnic oraz komendantów granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej i odpowiednio podległe im urzędy - strażnice oraz graniczne placówki kontrolne Straży Granicznej.

Art. 19.

Postępowania w sprawach indywidualnych wszczętych i niezakończonych przez komendantów strażnic i granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej przejmują właściwi komendanci placówek Straży Granicznej, przy czym wszystkie podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

Art. 20.

1. Funkcjonariusze i pracownicy pełniący służbę i zatrudnieni w strażnicach oraz granicznych placówkach kontrolnych Straży Granicznej stają się odpowiednio funkcjonariuszami i pracownikami placówek Straży Granicznej, z tym że nie później niż do dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwy komendant oddziału Straży Granicznej określi miejsce pełnienia służby oraz pracy. W zakresie dotyczącym stosunku służbowego lub stosunku pracy stosuje się warunki dotychczasowe.
2. Komendant oddziału Straży Granicznej może do czasu powołania komendanta placówki Straży Granicznej, nie dłużej jednak niż na okres 3 miesięcy, wyznaczyć funkcjonariusza pełniącego obowiązki komendanta placówki.

Art. 21.

Ileokroć w przepisach prawa jest mowa o:

- „komendancie strażnicy Straży Granicznej” oraz „komendancie granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej” - rozumie się przez to „komendanta placówki Straży Granicznej”,

- „strażnicy Straży Granicznej” oraz „granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej” - rozumie się przez to „placówkę Straży Granicznej”.

Art. 22.

Funkcjonariusze posiadający stopnie służbowe Straży Granicznej starszego kaprała (starszego mata), starszego plutonowego (starszego bosmana) oraz młodszego chorążego sztabowego (młodszego chorążego sztabowego marynarki), nadane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują je do dnia mianowania na kolejny wyższy stopień.

Art. 23.

1. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany czas wolny od służby, o którym mowa w art. 1 pkt 36, przysługuje za służbę w wymiarze przekraczającym normę określoną w art. 37 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, pełnioną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Funkcjonariusz, któremu przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, urlop wypoczynkowy oraz za urlopy zaległe, zachowuje prawo do jego otrzymania na zasadach dotychczasowych, jednakże nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24.

1. Obiekty, sprzęt i urządzenia stanowiące wyposażenie kolejowych, lotniczych, morskich i rzecznych przejść granicznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych, pozostające na podstawie dotychczasowych przepisów w trwałym zarządzie, zarządzie lub używaniu organów zobowiązanych do stałego utrzymywania przejść granicznych, przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd, zarząd lub używanie właściwych miejscowo wojewodów.
2. Przekazanie obiektów, sprzętu i urządzeń, o których mowa w ust. 1, nastąpi w formie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Art. 25.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmieniających ustawami, o których mowa w art. 1, 2 i 12, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy.

Art. 26.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2-7, pkt 8 w zakresie dotyczącym art. 10 ust. 1, pkt 17 lit. c, pkt 29, 36, 40 i 42, art. 3-6, art. 8, art. 10 i 11 oraz art. 13-21 i art. 23, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;

- 2) art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, tiret drugie w zakresie dotyczącym pkt 5b, pkt 8 w zakresie dotyczącym art. 10 ust. 2-4, pkt 10 lit. a tiret pierwsze w zakresie dotyczącym pkt 2b oraz lit. f w zakresie dotyczącym ust. 7b, pkt 38, art. 2 pkt 6, art. 9, art. 12 i art. 24, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;
- 3) art. 2 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady dotyczącej pełnego stosowania dorobku Schengen w Rzeczypospolitej Polskiej.